

اهمیت بتا اسید های گیاه رازک در خوراک

حمید رضا علی اکبرپور^۱، حسین نقدی مقدم^{۲*}، شقایق رسولی^۳

۱. گروه دامپزشکی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران

۲. باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد بابل دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران

۳. دانشجوی دکترای حرفه ای دامپزشکی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران

naghdimoghadam@gmail.com

چکیده: در گذشته مردم از گل های ماده و مخروطی شکل رازک برای معالجه بیماری هایی مانند مالاریا، یرقان و ناراحتی های گوارشی (بعنوان محرک ترشحات معده و تنظیم کار جهاز هاضمه) استفاده میکردند بعد ها بعنوان ماده ای خواب آور و آرام بخش مورد توجه قرار گرفت. در اکثر فارما کوپه های معتبر از گل های رازک ماده و اسانس آن به عنوان دارو یاد شده و خواص آرام بخش و خواب آوری آنها مورد تاکید قرار گرفته است. از مواد مؤثره گل های رازک بعنوان مدر (پاک کننده کلیه ها) ضد عفونی کننده استفاده می شد. این مواد اثرهای هورمونی نیز از خود نشان می دهد. مواد مؤثره گل های رازک شامل مواد ترکیبات رزینی (۱۲ تا ۲۲ درصد)، تاننها (۴ تا ۸ درصد)، اسانس (۵/۰ تا ۲ درصد) و فلاونوئیدها می باشد. در میان مواد مذکور ترکیبات رزینی مهمترین ترکیبات موجود در گل های رازک را تشکیل میدهند. هومولون مهمترین ترکیب رزینی موجود در گیاه رازک می باشد. این ماده در صنایع تولید ماءالشعیر از اهمیت خاصی برخوردار است. مهمترین مواد تشکیل دهنده (هومولون) را (الفا و بتا اسیدهای تلخ) تشکیل میدهد و مقدار آنها در ارقام مختلف و همچنین در قسمتهای مختلف گل متفاوت است. (بتا اسیدهای تلخ) انواع دیگری از ترکیبات رزینی هستند که در مقایسه با (آلفا اسیدهای تلخ) اهمیت کمتری دارند. مقدار بتا اسید های تلخ بین ۴ تا ۶ درصد است. مهمترین مواد تشکیل دهنده بتا اسید تلخ عبارت است از: (لوپولون)، (پری لوپولون) و (ایزولوپولون). لوپولون از مواد و ترکیبات رزینی دیگری تشکیل شده است و تاکنون بیش از ۲۰۰ نوع آنها شناسایی شده که شامل رزین های نرم مومی و رزین های سخت (به مقدار ۵/۱ تا ۲ درصد) میباشد. بحث و نتیجه گیری: استفاده از رازک در خوراک به دلیل داشتن اثرات ضد درد، ضد باکتری، قارچ کش، شیر افزا، آرام بخش، ضد کرم و ... می تواند حائز اهمیت باشد. به همین خاطر هدف از این مقاله مروری است بر اهمیت استفاده از بتا اسید های گیاه رازک در خوراک دام و طیور.

کلمات کلیدی: رازک، بتا اسید، ترکیبات رزینی

استفاده از پلازما غنی از پلاکت (PRP) در ترمیم نقایص استخوانی

محمد امین رئیس دانایی^۱، محمد رضا شریعت^{۲*}، تارا رکابدار^۳، فرانہ فروتن مقدم^۴

۱. دکترای حرفه ای دامپزشکی

۲. دانشجوی دکترای حرفه ای دامپزشکی دانشگاه آزاد گرمسار

۳. دانشجوی دکترای حرفه ای دامپزشکی دانشگاه سمنان

Mshariat94@yahoo.com

خلاصه: پلاکت درمانی روش نوینی است که بر اساس استفاده از فاکتور های رشد پلاکت های خون، فیبرو بلاست ها و سایر سلول های بنیادی تحریک و باعث کلاژن سازی می شود. در سال های اخیر استفاده از موارد بیولوژیک جهت ترمیم بیشتر استخوان ها به کار می رود که در میان این روش ها استفاده از PRP یکی از بهترین راه های درمانی بوده است. اهداف: هدف از انجام این مطالعه بررسی میزان ترمیم نقایص استخوان های بلند برای جراح های ارتو پلاست. همچنین ارزیابی نسبت حمایت PRP در درمان نقایص استخوانی در موجود زنده می باشد و به بررسی شواهد درمان در موارد بالینی توسط PRP شکستگی ها در آنهایی که دیر جوش خوردند و یا جوش نخورده اند. روش انجام کار: پیشینه تحقیق مربوط به مطالعات انجام شده بصورت بالینی و پاراکلینیکی بصورت چاپ شده در ۲۰ سال گذشته می باشد. بررسی ها در حوزه ی تحریک ترمیم نقایص ایجاد شده در استخوان های بلند توسط PRP با تکیه بر اینکه شکستگی ها بصورت دیر جوش خورده یا جوش نخورده باشند صورت گرفت. نتایج: ۶۴ مقاله در پایگاه داده pubmed قابل بررسی بوده است. ۴۵ مقاله پاراکلینیکی و بصورت بررسی در موجود زنده و ۱۹ مقاله بصورت بررسی کلینیکی بوده است در ۴۵ مقاله پاراکلینیکی شواهد نشان می دهد که ۹۱/۱٪ موارد، موفقیت و موافقت با استفاده از PRP بوده است. در سایر موارد در صد موفقیت پایین تری گزارش شده است. این در حالی است که در مطالعات بالینی، موفقیت استفاده از PRP در شرایط جوش نخورده و دیر جوش خورده به اثبات رسیده است. بحث: بطور کلی مطالعات موجود نشان می دهد که بر خلاف نتایج مثبت پاراکلینیکی، استفاده از درمان PRP به علت کیفیت پایین و عدم یکنواختی در موارد بالینی در شرایط بالینی فاقد کار آمدی لازم و مورد انتظار می باشد.